

bus particulis habentibus constitutionem spongiosam, quando constringuntur, & rursus dilatantur. Contra jecur quiescit, nec ita dilatari, & constringi visum est.

Denique si per jecur totum ingestorum succum in venam cauam, tam in homine, quam in boue, vel in maximis animalibus, nemo est, qui non afflicto pertransire posse. Et hoc, eo quod pertransisse aliqua nutrimentum, & permeasse in venas sit necesse (si sit nutritio) & nulla alia extet via, ac proinde hoc affirmare coacti sint: Cur non iisdem argumentis de transitu sanguinis in adultis his; per pulmones fidem similem habent, & cum Columbo peritissimo, de & iis quoque Anatomico idem assererent, & crederent, ex amplitudine, & fabrica vasorum pulmonum, & eo, quod arteria venosa, & similiter ventriculus, repleti sint semper sanguine, quem è venis huc venisse necesse est, & nulla alia, quam per pulmones semita, ut & ille, & nos ex ante dictis, & autopsia, aliisque argumentis palam esse existimemus.

Sed quando aliqui sunt, qui nil nisi adductis authoritatibus admittunt; iidem ex ipsius etiam Galeni verbis hanc veritatem confirmari posse sciunt; scilicet non solum posse sanguinem, è vena arteriosa in arteriam venosam, & inde in sinistram ventriculorum cordis, & postea in arterias transmitti: sed ex continuo pulsu cordis, & pulmonum motu inter respirandum, hoc fieri.

Sunt in orificio venæ arteriosæ, valvulae tres sigmoides, siue semilunares, quæ omnino sanguinem in illam venam arteriosam immissum non sinunt remeare in cor.

Id omnes norunt scilicet harum valvularum necessitatem & usum, Galen. de „Galenus his verbis explicans, In toto est (inquit) mutua Anastomosis, atque
„que oscillorum apertio arteriarum simul cum venis, transcurrentque ex sese pariter
„sanguinem, & spiritum per inuisibiles quasdam atque angustas plane vias.
„Quod si os ipsum vena arteriosa itidem semper patuisset, nullamque natura in-
„uenisset machinam, quæ claudere ipsum cum est tempestivum, ac rursus ape-
„rire queat. Fieri nunquam potuisset, ut per inuisibilia, atque exigua oscilla,
„sanguis (contracto thorace) in arterias transumeretur: Neque enim simi-
„liter omnis ex quouis attrahitur, neque emititur. Sed quemadmodum quod
„leue est facilius eo quod gravius dilatatis instrumentis attrahitur; iisdem au-
„tem contractis exprimitur: Ita & per latam viam celerius aliquid quam per
„angustam trahitur, ac rursus emititur. Cum autem thorax contrahitur, pul-
„sa atque

sa atque intro compressa undique exprimentur quidem quam celeriter per subtilia illa oscilla sanguis diffuset profecto, si sanguis per maxime retro remeare potuisset: Nunc ventriculus undique, destillat quidpi- lo post sequente Capitulo. guinem elidens, tanto membrana, occludant, & nihil remeare sinat paulo ante. Nisi valvula essent, quæ ipse frustra longum hoc curriculum pulmonis adfluens, & que in ipso, ro, quasi æstus quidam maritimus atque illuc reciprocum, qui haud deri possit exiguum. Quod vero rem labefactet, id non amplius post. Atque etiam tertium se- contemnendum, cum sanguis re- noster membranarum Epiphyse undecimo. Communis autem p- fus, ut materias retro remigran- ducentium quidem è corde materia- vero, ne amplius ex ipso effluant: D- gari, neque in eam partem aliquan- rursus ex illa identidem ducere, ad quatuor omnino orificia, bina in v- terum vero educit.

Et paulo post: Porro cum va- infigatur, alterum quod duplici e- [videlicet ventriculi dextrum: I- ne similiter sinistram ventricu- rari necesse fuit, ad quam pertinen- sanguis per reliquum vero emit.

Quod argumentum Gale- ventriculum de vena caua in- pro transitu sanguinis de- tum terminis uti liceat.